

॥ १ ॥ सभाशालातस्यां परिषत्जनसमाजः तस्य मध्ये तदा द्यूतकाले ॥ २ ॥ ३ ॥ सैंधवेन जयद्रथेन ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ प्रव्रज्यं प्रव्रजनं व्रजयजोर्भावेक्यप् तस्मै प्रव्रज्याय ॥ ११ ॥ निष्कः सुवर्णपलं तेषां सहस्रेण ॥ १२ ॥ रुक्मं स्वर्णरूपं हिरण्यं तस्माद्रजतः हिरण्यमश्रुजमिति श्रुतौ हिरण्यशब्दस्य रजतेऽपि दर्शनात् यानंगजादि युग्यं युगोपेतं रथशकटादि अश्वावड्वा ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥
 द्रौपद्युवाच अशोच्यत्वं कुतस्तस्यायस्याभर्ता युधिष्ठिरः ॥ जानन् सर्वाणि दुःखानि किं मां त्वं परिपृच्छसि ॥ १ ॥ यन्मां दासी प्रवादेन प्रातिकामी तदानयत् ॥ स भापरिषदो मध्ये तन्मां दहति भारत ॥ २ ॥ पार्थिवस्य सुतानामकानुजीवति मादृशी ॥ अनुभूयेदशं दुःखमन्यत्र द्रौपदीं प्रभो ॥ ३ ॥ वनवासगतायाश्च सैंधवेन दुःरात्मना ॥ परामर्शो द्वितीयो वै सोऽदुमुत्सहते तु का ॥ ४ ॥ मत्स्यराज्ञः समक्षं तु तस्य धूर्तस्य पश्यतः ॥ कीचकेन परामृष्टा कानुजीवति मादृशी ॥ ५ ॥ एवं बहुविधैः क्लेशैः क्लिश्यमानां च भारत ॥ न मां जानासि कौतये किं फलं जीवितेन मे ॥ ६ ॥ यो यं राज्ञो विराटस्य कीचको नाम भारत ॥ सेनानीः पुरुषव्याघ्रश्चालः परमदुर्मतिः ॥ ७ ॥ समांसैरंध्रिवेषेण वसंतीं राजवेश्मनि ॥ नित्यमेवाह दुष्टात्मा भार्याममभवेति वै ॥ ८ ॥ तेनोपमं च्यमाणायावधार्येण स पत्नहन् ॥ कालेनेव फलं पक्वं हृदयं मे विदीर्यते ॥ ९ ॥ भ्रातरं च विगर्हस्व ज्येष्ठं दुर्धूतदेविनं ॥ यस्यास्मि कर्मणा प्राप्ता दुःखमेतदनंतकं ॥ १० ॥ को हिराज्यं परित्यज्य सर्वस्वं चात्मना सह ॥ प्रव्रज्या यैव दीव्येत विना दुर्धूतदेविनं ॥ ११ ॥ यदि निष्कसहस्रेण यच्चान्यत्सारवद्धनं ॥ सायं प्रातरदेविष्यदपि संवत्सरान्बहून् ॥ १२ ॥ रुक्मं हिरण्यं वासांसि यानं युग्यमजाविकं ॥ अश्वाश्चतरसं घाश्च न जातु क्षयमावहेत् ॥ १३ ॥ सोयं द्यूतप्रवादेन श्रियः प्रत्यवरोपितः ॥ तूष्णीमास्ते यथामूढः स्वानि कर्माणि चिंतयन् ॥ १४ ॥ दशनागसहस्राणि हयानां हेममालिनां ॥ यं यांतमनुयांतीह सोयं द्यूतेन जीवति ॥ १५ ॥ रथाः शतसहस्राणि नृपाणाममिति जसां ॥ उपासंतमहाराजमिन्द्रप्रस्थे युधिष्ठिरं ॥ १६ ॥ शतं दासीसहस्राणां यस्य नित्यं महानसे ॥ पात्रीहस्तादिवारात्रमतिथीन् भोजयंत्युत ॥ १७ ॥ एष निष्कसहस्राणि प्रदाय ददतां वरः ॥ द्यूतजेन त्वनर्थेन महतासमुपाश्रितः ॥ १८ ॥ एनं हि स्वरसंपन्नावहवः सूतमागधाः ॥ सायं प्रातरुपातिष्ठन् सुमृष्टमणिकुंडलाः ॥ १९ ॥ सहस्रमृषयो यस्य नित्यमासन्सभासदः ॥ तपःश्रुतो पसंपन्नाः सर्वकामैरुपस्थिताः ॥ २० ॥ अष्टाशीतिसहस्राणि स्नातका गृहमेधिनः ॥ त्रिंशद्दासीकएकैको यान्विभर्तियुधिष्ठिरः ॥ २१ ॥ अप्रतिग्राहिणां चैव यतीनामूर्ध्वरेतसां ॥ दशचापिसहस्राणि सोयमास्ते नरेश्वरः ॥ २२ ॥ आनृशंस्यमनुक्रोशंसं विभागस्तथैव च ॥ यस्मिन्नेतानि सर्वाणि सोयमास्ते नरेश्वरः ॥ २३ ॥
 ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ यतीनां दशसहस्राणि विभर्तोति पूर्वेष्वन्यः ॥ २२ ॥ आनृशंस्यं अनैष्ठुर्यं अनुक्रोशं दयां ॥ २३ ॥